

**Diamant herresykkel, fabrikknr. 65110.
Solgt til folkeskolelærer Kjell Fremstad den 24. mai 1933.
Forhandler: Alb. Amundsen Cykkel og sportsforretning,
Gjøvik.**

Da min far **Kjell Fremstad** kjøpte sykkelen var han 34 år og ansatt som lærer ved Fagernes skole i Næroset, Ringsaker. Han kom dit som nyutdannet lærer fra Hamar off. lærerskole høsten 1923. Far var oppvokst på Biri og hadde slekt på Gjøvik. Det var vel under et besøk der sykkelen ble kjøpt. Mest sannsynlig syklet han tilbake til Næroset og fikk prøvd ut dette lett-tråkkede nye vidunderet av et framkomstmiddel. Å krysse Mjøsa var ingen sak. Dulsrud drev fergetrafikk med åpen motorbåt Moelv – Biri på bestilling.

Bildet: Lærer Fremstad ved kateteret.

Mens far var ansatt som folkeskolelærer i Næroset, hadde han også stilling som organist i Åsmarken kapell. Og hvordan kom han seg til Åsmarken for å øve og for å spille under gudstjenester? Selvfølgelig: Han syklet fra tidlig vår til sent på høsten.

I 1947 flyttet familien til Gjøvik og sykkelen fulgte med på flyttelasset. Jeg husker søndagsturer der jeg hadde fast plass på Diamantens bagasjebrett. Det var ikke snakk om noe barnesete eller andre sikkerhetsforanstaltninger, men far surret fast et sammenbrettet ullteppe på bagasjen så jeg ikke skulle sitte så hardt. Så gjaldt det å holde beina ut så føttene ikke kom inn mellom eikene i bakhjulet. Jeg var en lydig og rolig unge, så det gikk bestandig bra.

Sykkelantrekket til far var grå gabardin langbukser med sykkelklyper utvendig nederst på beina, beige anorakk med snor i livet og svart alpelue på hodet. Han var et kjent trekk i bybildet der han kom på sin svarte Diamant, gjerne med bærkasser på bagasjebrettet om sommeren på vei til torget for å selge jordbær fra egen hage.

Far hadde ikke bil etter at hans lille Opel ble konfiskert under krigen. Han hadde sin sykkel og greide seg med den. Da han gikk av med pensjon og flyttet tilbake til huset i Næroset i 1977, hadde han fremdeles den samme sykkelen. Han kostet etter hvert på den gir, men tok vare på det opprinnelige navet. Ny originallakk fikk den også. Å kjøpe ny sykkel? Slett ikke nødvendig. En må bare passe på å stelle pent med den en har.

Etter at far ble syk og døde i 1977 har Diamanten hengt under taket i uthuset. De løse buksebeina i regntett stoff og med klyper til å feste på bukse, hang fremdeles pent over sykkelstanga, klare til bruk. Nå sender jeg sykkelen din til museum, far. Den er fremdeles for god til å kastes ...

Næroset, 14. september 2006.

Din datter *Rgidunn*